

Специфіка трудових відносин фармацевтичних і медичних працівників

Васильєв С.В., Чайка Н.Б.

Кафедра менеджменту і адміністрування, к.ю.н., доцент

Національний фармацевтичний університет

management@nuph.edu.ua

Законодавчими актами, які регулюють трудові відносини фармацевтичних і медичних працівників є Кодекс законів про працю України, Закони України «Про відпустки» від 15 листопада 1996 р., «Про колективні договори і угоди» від 1 липня 1993 р. та «Про оплату праці» від 24 березня 1995 р.

Зокрема, КЗпП України визначає порядок укладення трудового договору, підстави та порядок звільнення працівника, загальні засади нормування праці, робочого часу та часу відпочинку [1]. Наведені норми також поширюються на фармацевтичних і медичних працівників.

Закон України «Про відпустки» встановлює види відпусток та умови їх надання працівникові [4]. Закон України «Про колективні договори і угоди» закріплює порядок укладення та розірвання, суттєві умови колективних договорів та угод, які повинні бути укладені у будь-якій галузі економіки України [5]. У свою чергу Закон України «Про оплату праці» регламентує форми та умови оплати праці працівників в Україні [6]. Названі законодавчі акти поширюються на фармацевтичних і медичних працівників.

Законодавство України про охорону здоров'я встановлює професійні права, пільги та обов'язки медичних і фармацевтичних працівників. Відповідно до ст. 77 Основ законодавства України про охорону здоров'я від 19 листопада 1992 р. фармацевтичні і медичні працівники мають право на належні умови професійної діяльності, підвищення кваліфікації, перепідготовку у відповідних закладах та установах, скорочений робочий день і додаткову оплачувану відпустку у випадках, встановлених законодавством, та інші [7].

Трудове законодавство України передбачає скорочену тривалість робочого часу працівників фармацевтичних організацій та надання їм додаткової оплачуваної відпустки. Відповідно до Переліку виробництв, цехів, професій і посад із шкідливими умовами праці, робота в яких дає право на скорочену тривалість робочого тижня, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 21 лютого 2001 р. тривалість робочого часу для робітників, фахівців і керівників, зайнятих на виробництві медикаментів, вітамінів, медичних та біологічних препаратів та матеріалів становить 36 годин на тиждень [9].

Згідно із Постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Списків виробництв, робіт, цехів, професій і посад, зайнятість працівників яких дає право на щорічну

додаткову відпустку за роботу зі шкідливими і важкими умовами праці та за особливий характер праці» від 17 листопада 1997 р. працівники аптек, аптечних баз та складів, фармацевтичних аптек ветеринарної медицини, лабораторій мають право на щорічну додаткову оплачувану відпустку тривалістю 7 календарних днів [8].

Таким чином, керівнику фармацевтичної організації під час управління персоналом необхідно враховувати специфіку правового регулювання трудових відносин із працівниками такої організації, яка полягає в наступному:

1. Медичні та фармацевтичні працівники мають законодавчо закріплені професійні права, пільги та обов'язки.

2. Фармацевтичні і медичні працівники мають право на скорочений робочий час та надання щорічної додаткової оплачуваної відпустки.

Використана література:

1. Кодекс законів про працю України: закон України в редакції від 13 травня 2011 р. – Х. : Одісей, 2011. – 110 с.

2. Про відпустки: закон України від 15 листопада 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1997. – № 2. – Ст. 4.

3. Про колективні договори і угоди: закон України від 1 лип. 1993 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 36. – Ст. 361.

4. Про оплату праці: закон України від 24 бер. 1995 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1995. – № 17. – Ст. 121.

5. Основи законодавства України про охорону здоров'я: закон України від 19 листопада 1992 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2000. – № 36. – Ст. 299.

6. Про затвердження Списків виробництв, робіт, цехів, професій і посад, зайнятість працівників яких дає право на щорічну додаткову відпустку за роботу зі шкідливими і важкими умовами праці та за особливий характер праці: постанова Кабінету Міністрів України від 17 листопада 1997 р. // Офіційний вісник України. – 1997. – № 48. – С. 22.

9. Про затвердження Переліку виробництв, цехів, професій і посад із шкідливими умовами праці, робота в яких дає право на скорочену тривалість робочого тижня: постанова Кабінету Міністрів України від 21 лютого 2001 р. // Офіційний вісник України. – 2001. – № 9. – Ст. 352.